

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.
Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze
Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil,
pentru a doua și a treia oară câte 20 fil.

Pentru inserate mai mari după învoială.

Viitorul României

Într-o convorbire cu raportorul bucureștean al marelui ziar *Vossische Zeitung*, prim-ministrul român, d-l Al. Marghiloman, distinsul bărbat de stat, a făcut următoarele declarații despre politica României:

Nu este vorbă deșartă, când presa românească spune, că partea precum-pănitore a populației s'a înstrăinat cu desăvârșire de politica brătianistă.

Imprejurarea, că tot mai întetșit se cere punerea sub acuză a lui Brătianu, dovedește asemenea, că ideile oamenilor s'au schimbat.

Raporturile au să fie în viitor cu totul altele, nu ca înainte de război.

D-l Marghiloman urmează zicând: Înainte de a-mi ocupa postul, am pus trei condiții, care au fost acceptate. Condițiile sânt:

1. Disolvarea imediată a camerei după încheierea păcii.

2. Înființarea unui corp nou de funcționari, neatârători, politicește necompromiși, cari nu vor deschide teren corupțiunii și intereselor particulare politice.

3. Dacă guvernul meu ar incuviința eventuala punere sub acuză a ministrului Brătianu, coroana nu se va opune.

Pe Brătianu nu putem să-l expulșăm; dar el știe, ce-l așteaptă. Dacă voiește să părăsească de bună voie țara, nimic nu-l împedecă. Dacă rămâne aici, are să poarte toate urmările.

De alt fel, nu trebuie să exagerăm înrăurirea viitoare a lui Brătianu.

D-voastră ați încheiat la răsărit o pace cu formațiuni de stat, care în

general nu sânt încă gata. Pacea cu România se face însă cu un stat constituțional, care dă cu totul alte garanții cu privire la îndeplinirea condițiilor de pace.

În astfel de împrejurări, încheerea păcii cu România va avea asupra statelor înțelegerii alt efect, decât pacea pusă cu statele orientale. —

După aceasta d-l Marghiloman a adaus următoarele cuvinte:

Ai observat dumneata ceva dispoziție anti-germană în România?

Ai auzit, ca în timpul ocupațiunii, de un an și jumătate, românii să fi omorât un soldat german, sau măcar să-l fi supărat?

Poporul român s'a convins despre paguba, ce a avut pe urma politicei antaurofile. România dorește pacea și se va acomoda în noua situație cu mult mai ușor, decât s'ar fi gândit.

Din război va ieși o Românie nouă.

La noua orientare generală va aderă și România: Când Rusia a încetat de a mai număra ca mare putere, țara noastră trebuie să se atașeze în mod automat la puterile centrale.

Din cercuri diplomatice vineze se comunică:

În zilele din urmă a început iarăși să se discute chestia *dinastiei* române atât în presa noastră, cât și în presa Germaniei. Ziarele germane, în general, iau poziție împotriva regelui Ferdinand, pe care îl apostrofează în mod nu tocmai măgulitor și cer *îndepărtarea* lui dela tron.

Atacurile acestea ziaristice ar putea deșteptă presupunerea, că factorii în cădere germani asemenea au

luat poziție în contra dinastiei române. În cercuri bine informate vineze, care s'au interesat de punctul de vedere oficial german, se asigură acum, că factorii hotărători germani urmează în chestiunea aceasta punctul de vedere al oportunității, întocmai ca și cei din Viena. «Dacă pentru poporul român e bună dinastia ce o are, e bună și pentru noi. Noi încheem pace cu poporul român, și deoarece voim să punem o pace cuminte și cinstită, nu ne trece nici prin minte, să impunem cu forța o altă dinastie pentru România. Experiența dovedește, că în țările balcanice nu se poate și nu-i iertat să silim popoarele să primească cutare dinastie. Tot așa judecă și germanii».

Situația politică. Temeiul pe care voia Iosif *Szerényi* să-și formeze cabinetul: eră: 1. susținerea și pe mai departe a proiectului cunoscut de reformă electorală; 2. luarea proiectului dela ordinea zilei, cu gândul de a-l aduce iarăși în discuție, la — toamnă.

Tot din programul său făcea parte ideea de a primi dela coroană împuternicirea pentru *disolvarea* camerei în cazul, când proiectul ar întâmpina și la toamnă greutăți.

Tratatul cu partidele politice, pe acest temei, n'au reușit și astfel *Szerényi* n'a fost în stare să-și construiască guvernul.

Părerea predominantă în cercurile politice este că d-l *Wekerle* are să fie de nou încredințat cu alcătuirea cabinetului, care va fi: sau guvern de *concentrație*, sau o *reconstruire*, având să facă învoala în chestia reformei electorale. Apponyi, după ultima sa vorbire, nu mai poate face parte din cabinetul *Wekerle*. (Vezi raportul: *Din camera ungară*).

Din Austria. Situația critică parlamentară s'a sfârșit prin o surprindere: Cabinetul *Seidler* rămâne la putere. Delegații grupurilor germane din parlamentul austriac,

într-o sfătuire de câteva ore cu Dr. *Seidler*, l-au asigurat, că partidul constituțional și al centrului nu are intențiunea de a refuza nici pe viitor sprijinul său pentru actualul guvern.

Ministrul prezident a observat, că între dânsul și contele *Czernin* nu s'au ivit nici un fel de divergențe în principii.

Socotelile bisericesti

III

Coala de raționiu nu să o suprim, ci — fiindcă se poate compune ușor — aș introduce-o și la fondurile speciale care le mai are biserica. I se ia folosul și acolo, pentru că ne dă seamă de s'a sumat bine ori nu jurnalul de cassă, ne controlează contul capit. active și pasive și alte evidențe (repartiții, arănde, discuri) ce le-ar fi mai având fondurile speciale (fundățiunile).

O mică parenteză. Instrucția consistorială Nr. 3796 Epitr. 1901, edată în legătură cu regulamentul despre adm. și controlul averilor, votat în acel an de sinodul arhidiecezan, dispune a induce în contul capit. active și repartițiile. Nu e corect, pentru că atunci coala de raționiu nu mai poate controla cu destulă evidență contul activelor. Să rămână deci și acest cont, ca peste tot listele și conpectele, numai de sine, și să nu i se adaugă nici o încărcătură. Contul activelor la mine e menit exclusiv pentru capitalele elocate cu interese, contul pasivelor pentru pasive, și al arândelor pentru arănde.

Procedura compunerii conturilor să fie evidentă. La mine este aceasta: Se scrie jurnalul de cassă cu intratele și eșitele în șir cronologic și cu numerii curenți. Documentele de cassă

FOIȘOARA

Dureri

Dureri au fost în lume
De mult, dintru 'nceput;
Căci omul, din țărână,
Durerii e făcut.

Durerile se leagă,
În al lor negru sbor,
De omul mic și mare,
De tot ce-i muritor.

Dar, cumpănind viața,
Vede-vei prea ușor,
Că-și au și ele veșnic
În lume rostul lor.

Popoarele vechimei,
Cruțate de dureri,
S'au moleșit cu vremea,
S'au stâns în desmerdari;

Ear cele necăjite,
De drum spinos și greu,
Gândit-au mai adesea
La bunul Dumnezeu;

Și ele și acuma
Se luptă și trăesc,
C'așa e legea firii
La tot ce-i pământesc.

Să nu cârtești de jalea
Și soartea ce-ai ajuns,
Când tainele durerii
Cu mintea le-ai pătruns.

Nădejdea ta e Tatăl!
Și el te va 'ndreptă
Pe calea izbăvirii
Acum și pururea.

Academia Română și unirea

În ședința ordinară din Vinerea trecută, membrii Academiei Române au salutat cu entuziasm unirea Basarabiei cu România.

Vice președintele, dl *I. Bogdan*, a rostit următoarea cuvântare, pe care membrii Academiei au ascultat-o stând în picioare:

«Între ultima noastră întrunire și cea de astăzi s'a petrecut un eveniment politic de covârșitoare importanță pentru soartea regatului român și a românimii: este unirea Basarabiei cu România, cerută la 9

April de aproape unanimitatea «Sfatului Țării» din Chișinău.

Votul dat la 9 April de basarabeni, ne dovedește că cu toată stăpânirea rusească de un secol, stăpânire care a devenit din zi în zi mai apăsătoare, basarabeni au rămas români și vor să rămâie români și de aici înainte.

La întâia ocazie, când au putut să hotărască de soartea lor, ei au hotărât de bună voie să și-o unească cu a românilor din regat, ca să conlucreze cu aceștia la înălțarea viitoare a românimii întregi.

Bucuria noastră e mare, căci după decepțiunile ce le-a îndurat România de dincoace de Prut în cei din urmă doi ani, o puternică rază de speranță i se arată din România de dincolo de Prut, pe care mulți dintre noi o uitaserăm cu totul.

Actul basarabenilor dela 9 April este semnul reînvierii lor la viața națională românească, este nădejdea de mai bine ce se revarsă în inimile celorlalți români, este glasul care ne spune că oricât de mari ar fi desamăgirile prezentului, încrederea în puterea de viață a popoului nostru nu trebuie să ne părăsească nici un moment.

Plini de această încredere, să strigăm cu toții: Trăiască România unită pentru totdeauna cu Basarabia!»

Cuvântarea președințială a fost primită cu adâncă emoțiune.

Academia a trimis apoi d-lui prim-ministru Al. Marghiloman următoarea telegramă de salutare pentru frații basarabeni:

Domnului Alexandru Marghiloman,
președintele consiliului de miniștri

«Înștiințarea dată de d-voastră, că «Sfatul Țării» dela Chișinău cu aproape unanimitatea voturilor a hotărât unirea Basarabiei cu România, a avut răsunet puternic în toată țara și nu mai puțin în sânul Academiei Române. Această instituțiune fiind păzitoarea desvoltării și unității culturii naționale a neamului românesc, a destinat chiar dela înființarea ei la 1866 trei locuri pentru frații basarabeni, și au fost numiți Alexandru Hajdeu, Constantin Stamat, Ioan Străjescu. Stăpânirea asupritoare însă nu îngădui nici odată nici unuia participarea la lucrările ei. Acuma, când după una sută șase ani de despărțire, Basarabia, cu ajutorul lui Dumnezeu și voința fiilor ei, se întoarce la patria mamă, Academia adânc mișcată vă roagă să transmiteți fraților noștri mult doriți salutările ei călduroase și încrederea că prin virtuțile lor și puterea lor de viață vor contribui la înaintarea și întărirea patriei neamului nostru.

se numerisează în rubrica documentelor iarăși cu numeri curenți. N-rul curent se scrie și din afară pe document și documentele se convolutează. Dacă sânt mai multe jurnale de cassă, care își au documentele lor, din afară lângă numărul curent se pune pe document și numele fondului. Chitanțele nici când nu se pot prin urmare mestecă ori confundă, căci fiind scris pe ele fondul și numărul se deosebesc cu ușurință și se aleg și se pune fiecare la locul său. Din jurnal îndată petrec sumele în conturile speciale (cap. active, arănde, cont de pasive etc.), neuitând nici când a însemna în contul special de odată cu suma și data, și numărul jurnalului de unde am petrecut suma, — totdeauna să am legătură între aceste conturi.

E foarte greșit a omite legătura. Fără ea, controlul e imposibil. Omiterea se face, fiind distrași ori scriind solvirile în conturile speciale numai din memorie, nu din jurnal. Așa ceva nu-i permis. E semn de ușurătate. Indată ce s'au indus pozițiile în conturile speciale, se face coala de raționiu după indigitările din instrucție și ținând cont de aceea, ca coala să fie corectă. Incheierea coalei imediat îmi dă, cum am spus, răspunsul: de îmi sânt bune ori greșite conturile. Greșala îndată se caută și se corege, pentru că numai din conturile corecte se poate induce rezultatul sumar în inventarul bisericesc.

Fondul administrativ se induce la titlul 5 (avere în bani etc.), iar fundațiile în șir cronologic la titlul 5. (Titlii aceștia în alt șir se află în instrucția consistorială, și altul în blanchetele tipărite. Schimbarea provine, se vede, din neatentație).

Inventarul este recapitulațiunea întregii averi. El trebuie să ne dea seamă de toate conturile ce le are raționiu. E mare daună, că nu o face. Instrucția numai atâtă pretinde, ca protopopul în raportul cu care trimite, consistorului raționiu, să specifice din ce conturi constă. Sânt convinși, că dacă lucrul acesta s'ar cere dela cei ce compun raționiu, cu mult mai perfecte raționii am avea, și mai ușor de revidat. Este neapărată trebuință deci a face unele întregiri. Integritatea, ca să ajungem la mai mare exactitate și uniformitate cu raționiu, ar fi cam acestea:

Conturile speciale (cont. cap. active și pasive, listele de repartiții, conșpectele de arănde etc.) își au ele controlul special, nu-i vorbă. (La fiecare din aceste sumele laturalnice se controlează unele pe altele), dar din punct de vedere al cenzurei este foarte

important a se ști, de crește ori scade averea bisericescă. Și poporul doarește a ști aceasta. E numai firesc deci, ca în fiecare cont să se scrie și starea anului premergător și, prin subtragere, să se constată imediat *progresul*, ori *regresul* în mersul fondului. Regresul indicat pe cont să se motiveze imediat prin *clausulare* corespunzătoare din partea celor ce subscriu raționiu. Clausularea aceasta ușurează controlul și mai servește și de împintinare la sporirea averii bisericesti. E cerință atât de cardinală, încât mă mir, că nu e petrecută până acum nicăiri, nici ca formular pe conturi și nici ca normă în instrucțiunile episcopale. Păcat! Compararea (bilanțul) ca să fim consecvenți, se poate cere și pentru inventar, nu numai la conturile celelalte. În adevăr: asemănându-se realitățile, pământurile, utensiliile și obiectele din inventar cu anul premergător, nu s'ar comite nici greșeli la decopiat, și s'ar face superflue și întrebările din partea consistorului, că unde sânt pământurile, obiectele și alte lucruri, arătate altă dată la inventar.

Chestia mult discutată la noi e chestia: să fie inventarul complet, ori nu? Consistorul, în opoziție cu regulamentul sinodal, a rezolvat chestia cu da. Cere adecă pentru toate cazurile inventar complet. Așa se și cuvine. Când toate celelalte conturi ajung întregi la consistor, de ce să facă excepție inventarul? Să fie rotunzit și inventarul, ca să avem ceva complet la consistor. De nenumărate ori avem trebuință de duplicate și nu ne putem lipsi de ele.

Mai adaug: Perspicacitatea cere ca de inventar să se lipească încă o coală, în care se specifică după fonduri toate conturile și documentele ce alcătuiesc raționiu. Cum e indicat dela volumele cărților. Coala ar trebui să arete din ce conturi s'a compus raționiu anului trecut. Ea introduce ordine în aranjarea conturilor.

Raționii, pregătite după aceste principii, nu mă îndoiesc, vor fi clare și exacte. Prin urmare revizia nu va întâmpina greutăți, din contră, va progresa, și absolutorile le vor putea avea comunele pe sorocul prescris și cu personalul mai redus dela exactorat.

Voi fi poate interpelat: Cum îndrăznesc a pune atâtea condiții la pregătirea raționiilor, când nici după forme mai simple nu se pot pregăti peste tot locul raționii, și cu anii zac în restanță! Preoții noștri sânt de-a binelea economi și nu prea pot petrece multă vreme în cancelarie; zilele scurte de Decembrie—Ianuarie nici nu le ajung ca să poată întocmi

cum se cade un raționiu, mai ales că atunci sânt reținuți de funcțiunile cele mai obositoare din parohii. Adevărat. Raționii cer multă muncă. Nu se pot face în câte 2 exemplare cu una cu două. Dar oare pânea se poate coace, dacă numai în momentul din urmă îmi aduc aminte, că trebuie să cumpăr grâu, să-l duc la moară, ba mai trebuie și cuptor pentru coptul ei ș. a.? Economul harnic de timpuriu se îngrijește de toate.

Și cu raționii așa trebuie să fie. Indată ce conturile vechi sânt încheiate, se deschid altele nouă, în 2—3, ori câte exemplare trebuie. Induceri în ele se fac nu la fine, ci peste tot anul. Sânt zile destule în an, când preotul e liber. În 31 Decembrie se face numai *încheierea*. E așa mare treabă a ști împărți munca? *Ordo est anima rerum*.

Dar să admitem, că preotul singur nu poate pregăti raționii. Cine îl oprește în a-și lua ajutor lângă dânsul? Se află în comună, ori comunele vecine, destule persoane, care pot săvârși muncă de cancelarie. Să se plătească din cassa bisericii, ca multe alte lucruri, și pregătirea raționiilor. În cele din urmă mesită și parohul remunerația. Face și dânsul destule servicii gratuite bisericii. E mai bine să i se plătească și să lucre cu drag, decât să zacă cu anii neînaintate raționii. Amorteala stângenește doar venitele bisericii...

Vasile Gan, prokopop.

Din camera ungară

— Indemnitatea. — Spre federalism? — Contrastele. — O deosebire. — Partidul muncii. — Apponyi nu consimte cu Wekerle. — Părerea lui Tisza. — Votarea indemnității. —

În ședința din 25 I. c. raportul Edmund Bartha recomandă camerei spre primire proiectul de *indemnitate*.

Impotriva proiectului vorbește deputatul din partidul independent Acuzius Bizony.

Géza Polonyi (în afară de partide) cere ca dreptul de vot să fie condiționat de cititul și scrisul în ungrește. căci alt fel se pune temeiul federalismului în Ungaria. Oratorul mai cere să se facă o înțelegere în chestiunea reformei electorale.

Ministrul președinte Wekerle, luând cuvântul, recunoaște că în chestiunea aceasta s'au urmat sfaturii între unii membri ai guvernului său și între Tisza, Teleszky și Bethlen. Contrastele — zice prim-ministrul — nu sânt atât de mari, încât cu oarecare bunăvoință să nu se poată înlătură. (Vii aprobări în partidul muncii).

Ministrul președinte Wekerle face *deosebire* între dânsul, care și-a dat cuvântul în chestia reformei electorale, și între aceia cari n'au luat asupra lor angajamente. Eu sânt de credință, zice Wekerle, că acei membri ai cabinetului, cari personal nu sânt angajați, venind la o mai bună con-

vingere și păstrându-și principiile fundamentale, vor putea căuta calea înțelegerii.

Zoltán Jánossy (din part. Károlyi) susține, că situația politică ar trebui clarificată prin aceea, că partidul muncii vine la putere și execută rechizițiile și proiectele de dări. În actualul parlament nu este cu putință să se creeze dreptul electoral cu adevărat democratic.

Ministrul de culte și instrucțiune publică, contele Albert Apponyi, declară că proiectul reformei electorale este rezultatul unei învoeli, potrivite pentru a deslegă definitiv chestiunea și pentru a asigura, prin aceasta, liniștea țării. Din motivul arătat, oratorul nu consimte cu vorbirea de astăzi a lui Wekerle, și nu crede că contrastele ar putea fi ușor de înlăturat. El, contele Apponyi, și amicii săi, în ceea ce privește concesiunile, au mers până la marginile posibilităților; dar o majoritate creiată înainte cu opt ani, fără să reprezinte majoritatea țării, împedecă orice reformă de însemnătate mai mare. Guvernul ce vine nu-l va sprijini.

Contele Ștefan Tisza polemizează cu antevorbitorul și zice: Contrastul, în chestiunea dreptului electoral, nu există între factorii constituționali, ci între majoritate și minoritate.

Cine a văzut tabloul camerei în vremea cuvântării ministrului președinte, s'a putut încredința, că se găsesc și în partidul minorității mulți, cari voiesc să se facă înțelegerea. Ear înțelegerea se va și putea realiza. Cei ce stau în calea învoelii, iau asupra lor o grea răspundere.

Deputatul naționalist Ștefan Pop vorbește în contra indemnității.

Vorbitorul speră, că guvernul ce vine va avea mai multă bunăvoință față de naționalități. De câteori a fost vorba despre lărgire de drepturi, totdeauna s'a accentuat pericolul naționalist, de care maghiarii n'ar trebui să se teamă. Dacă îndreptățirea de vot se leagă de scrisul și cititul în ungrește, prin aceasta se calcă principiile expuse de un Francisc Deák. Patria a apărut-o și țărănul acela, care nu știe citi și scrie în limba maghiară. Mai amintește în sfârșit soarta internațiilor noastre.

În ședința din 26 I. c. deputatul Ferdinand Urmánczy, zicând că elementul maghiar în armată este nedreptățit, face propunerea prin care se cere introducerea fără amânare în armată a limbii maghiare și a emblemei maghiare.

Ludovic Náday dorește o lărgire cât mai mare a dreptului de alege. Nici proiectul lui Vázsonyi nu este vot universal, ci *selectiv*. Terminarea claselor primare, în număr de patru, se poate satori ca hotărâre fără nici o vătămare a principiului de vot universal. Nu se poate afirma, că poporul nu dorește dreptul de alege obștesc, deși are griji cu mult mai mari; însă nu trebuie să așteptăm până la izbucnirea pașimilor. Desfășurarea democratică nu se mai poate oprî.

Discuția se încheie.

Ministrul președinte Wekerle ia cuvântul și zice că guvernul care s'a retras, nu are drept de-a lua nici o poziție în fața propunerii lui Urmánczy. Ar fi greșală să se stabilească un termen pentru înființarea armatei maghiare de sine stătătoare. Avem garanții, care nu atárnă dela schimbarea de guverne.

După aceasta s'a primit indemnitatea atât în discuție generală, cât și specială.

Urmează votarea asupra propunerii lui Urmánczy. Au votat: 39 deputați pentru, iar *contra ei 141 deputați*. Votarea s'a făcut în mijlocul unui mare șgomot. Grupurile lui Károlyi și Bizony strigau contrariilor: «Voi trântiți armata maghiară!»

Evreii din Basarabia

Ordinul unui general. — Purtare cuvântului. — Veche poporațiune. — Jertfe și suferințe. —

Cunoscutul scriitor, d-l Zamfir C. Arbure, scrie:

Generalul Broșteanu, comandantul diviziei a XI-a, venit la Chișinău cu armata română pentru a face unirea Basarabiei cu România, a dispus prin ordin special, ca trupele și ofițerii să aibă o purtare omească față de evreii din Basarabia.

Generalul oprește întrebunțarea de cuvinte urâte și bajocitoare față de poporațiunea evreiască; pentru că purtarea necuviincioasă atrage după sine ura și înstrăinează simpatiile, de care România are nevoie în Basarabia.

Bine a făcut generalul Broșteanu, dând un astfel de ordin. În Basarabia locuiesc vre-o 300 mii de evrei, poporațiune băștinasă a acestei țări. Majoritatea acesteia se compune din lucrători și meseriași, cari locuiesc în orașele și târgușoarele de dincolo de Prut.

Pătura intelectuală a poporațiunii evreiești din Basarabia a luptat o jumătate de

În numele Academiei Române.

Vice-președintele: I. Bogdan.

Dl prim-ministru, Al. Marghiloman, a adresat dela Iași, Academiei Române, următoarea telegramă drept răspuns la telegrama prin care Academia îl rugase să comunice fraților basarabeni salutările ei pentru unirea cu România:

Profesorul I. Bogdan, vice-președinte al Academiei Române, București.

«Telegrama d-voastre mi-a sosit în timpul mesei, la care adunaserăm reprezentanții tuturor organelor Sfatului pentru a sărbători pe delegații Basarabiei. Citirea ei a dat loc la manifestațiunile cele mai calde pentru Academia Română și dl In-culef, președintele «Sfatului Țării» m'a rugat să vă transmit expresiunea recunoștinței fraților basarabeni pentru cuvintele de îmbrățișare ce le trimiteți. Cu toții ne exprimăm încrederea că Academia, reluând firul dela 1866, va da unirii sufletești și politice, ce s'a înlăturat în ziua mare de 27 Martie (9 April) 1918 consacrată unei chemări în sânul ei.

Președintele Consiliului de miniștri: Al. Marghiloman.»

Rândunica

— De I. U. S. —

Rândunică dragă,)*
Sora mea pribeagă,
Vin' din zare-albastră,
Vino-mi la fereastră,
Poate ai să mi spui,
Vești din țara lui!

Soarele răsare,
Munți roșci în zare,
Codrii se trezesc,
Apele albesc,
Văile se 'nclină,
Scâldate 'n lumină, —
Numa'n preajma mea,
Noaptea vine grea.

Rândunea isteasă,
Soră cântăreață,
Sboară sborul lin
Pe pământ străin,
Du-mi, până la el,

*) Poezia aceasta a tinărului poet ardelean ne aduce aminte de Miorița, mărgăritarul poeziei populare. (C. I).

Dorul singurel,
Și să-mi vii spre sară
Când apusu-i pară,
Să-mi aduci surată,
Dragostea lui toată:

Focul din privire,
Cununa de mire,
Visul lui frumos,
Gândul luminos,
Dorul lui pribeag,
Nădejdea să-i trag.

Pe-o rază ușoară,
Sboară și iar sboară,
Să-mi aduci ce-ți cer,
Dorul sfânt din cer.

Dela sfântul soare,
Adă-mi cingătoare,
Adă-mi dela stele
Salbă de măgele,
Șapoi jos te lasă,
Să mă vezi mireasă,
Sora mea pribeagă,
Rândunică dragă!

secol în contra absolutismului asiatic al regimului țarist. Lungul și al martirilor acestei lupte uriașe este înscris în istoria liberării Rusiei de sub jugul țarist.

Basarabia, liberată și unită cu patriamam, dărește liberarea sa triumfului deplin al revoluției ruse. Această liberare ar fi fost imposibilă sub regimul țarist. De aceea să nu se uite nici odată ce se dărește tovarășilor noștri de luptă, în contra imperialismului rus, evreilor din Basarabia.

Evreii din Basarabia sânt de drept cetățeni ai acestei părți a României nouă. Drepturile de cetățean le-au câștigat prin luptă fără preget, prin suferințe și sacrificii nesfârșite.

Știrile războiului

Dela frontul vestic se vestește, că diviziile armatei generalului Sixt Arnim au reușit să ocupe dealul Kemmel, care stăpânește întreg șesul din Flandra. S'au cucerit localitățile St. Eloi, Kemmel și Dran. Pozițiile engleze dela Ypern sânt acum amenințate și de cătră sud. Toate încercările diviziilor engleze și franceze de a ocupa teritoriul pierdut s'au zădărnicit.

Dela sate

— Corespondență —

În 1/14 April c. s'a serbat prin preotul Aron Flucus parastas în memoria eroilor din Șinca nouă căzuți pe câmpul de onoare.

Din altoile grădinei comunale învățătorul nostru Cornel Langa a plantat în cimitierul bisericii, în curtea școlii, și în fața școlii vreo 80 bucăți altoi. Cu serbarea parastasului învățătorului a designat în cimitier pentru fiecare erou un altoi. Cu această ocaziune prin o vorbire bine potrivită a îndemnat poporul la jertfe și a pus bază la *Fondul eroilor căzuți pe câmpul de luptă*, adunându-se într-o singură zi peste 2000 Cor. La îndemnul învățătorului fondul zi de zi crește. Astăzi atinge aproape cifra de 3000 coroane.

În scurtă vreme vom trimite literile fundamentale. Prea venerabilului consistor arhidiecezan spre aprobare. Menirea fondului este frumoasă. 50% din interesele acestui fond se vor capitaliza. până când fondul va ajunge suma de 10,000 coroane. Din restul de 50%, cu o parte se vor acoperi opele împreunate cu parastasul, ce are să se slujească în fiecare an la praznicul *Sfântul George* întru amintirea eroilor căzuți în acest război, precum și a binefăcătorilor fondului, iar din rest se vor procura lumini, și alte lucruri trebuincioase la slujba bisericească.

Când fondul va ajunge suma de 10,000 cor. din venitul lui, 25% se vor capitaliza, 25% se vor întrebuința pentru acoperirea speselor parastasului și a procurării celor necesare la serviciul divin (lumini, vestminte, vase sfinte etc.), iar restul de 50% se destinează din partea comitetului parohial ca ajutoare și stipendii pentru tinerii ort. rom. din această comună, cari vor voi să îmbrățișeze meseriile.

Aducem totodată mulțumită primăriei comunale, îndeosebi notarului comunal, Valer Langa, care este și președintele comitetului parohial, și ni-a dat tot sprijinul întru promovarea intereselor bisericești.

G. U. și I. Fl.

Cu Isus cătră Golgota

— Ostașilor noștri pentru Vinerea Patimilor —

II

Frații mei! Nu vă întrebați în sufletul vostru, cum de un străin a trebuit să ajute lui Cristos? Drumul ce ducea cătră Golgota era doar plin de bărbați voinici! Și nu s'a aflat nici unul, care să ajute celui năcăjit, ale cărui puteri erau sleite? Nu, nu s'a aflat deaceia, pentru că inima lor clocoțea de ură față de cel nenorocit! A trebuit deci să vie în ajutor străinul, în a cărui inimă lumina milei și a bunei voințe nu se stânse.

Vă întreb au nu se repetă acest tablou astăzi în lume? Câți sânt aceia, cari mânați de milă iau sarcina de pe spatule vecinului lor, cu dorul ca ușurându-l să-i ajute! Câți sânt oare azi aceia, cari înțeleg cuvintele lui Isus: *Cine voește să-mi urmeze mie, acela să iele asupra lui crucea mea*. Ce fericit a fost Simeon, veți zice, că a putut purta crucea lui Isus, și cu ce drag am fi purtat-o și noi, și am purtat-o, dacă Isus azi ne ar învrednicir pe această cinste! Dar ce cruce mai grea poate fi pentru voi, frații mei, ca aceea pe care o purtați cu credință! Căci, eată, acuși de patru ani de zile fiecare din voi este un Simeon, care văzând cum ura, pizma și răutatea, au doborât la pământ pacea lui Cristos,

ce purta pe crucea ei iubirea și mila propovăduită de Isus, ați sărit cu toții și ați ridicat pe umerii voștri această cruce.

Și mulți dintre voi, cu sângele lor, cu viața lor, au plătit dorul de a o purta.

Și când Tatăl cereș va porunci, când voia lui prea sfântă va fi, veți ajunge și voi la ultima stațiune, și veți vedea muntele pe care veți ridica crucea păcii. Luați dar pildă dela Isus, dela credința lui în sfințenia chemării de a purta crucea, ca răstignindu-se pe ea, să ne mântuească!

Mângăiere, alinare și tărie veți primi, când în greul vieții voastre veți fi convinși că crucea ce o purtați aduce mântuire omenirii întregi și fericire pentru fiii fiilor voștri.

Pe umerii voștri crucea a săpat urme adânci. Ce sânt însă durerile și poverile noastre în asemănare cu chinul lui Isus, omul și fiul lui Dumnezeu, în această înfricoșată zi?

Dar să mergem cu Mântuitorul mai departe, să bem din acest pahar al durerilor, căci el ne oferă tărie în prezent și viitor întru purtarea greutăților și neajunsurilor din zile triste.

Mergea deci Isus acum ușurat de povară, iar Simeon Chireneanul părea în urma lui fericit în suflet, că împarte suferințele cu Isus.

Aduceți-vă apoi aminte că v'am spus, cum în adunarea ce petrecea pe Isus, erau *femei și copii*, cari privind fața nevinovată vărsau lacrimi izvorite de milă.

Văzând Isus mila rășărită în inima acestor ființe omeniești, uită de maltratările și bătăile la care era supus. Nu mai aude strigătul dușmanilor, ci sufletul său este cuprins de fericitul cuget, că sânt totuși ființe omeniești pe care El, fiul lui Dumnezeu, merită să le mântuească. Isus își urmează drumul cătră Golgota.

Mulțimea deodată se oprește. Iată convoiul ajuns pe muntele căpăținilor. Crucea este așezată la pământ, iar blândul Isus este legat strâns de lemnul ei. Călăii îi întind mâinile lui prea sfinte la dreapta și stânga, îi așează picioarele lângă olaltă și 4 piroane sânt bătute, prin picioare, și două prin mâinile lui. Din patru rane fășnește sângele mieluşelului lui Dumnezeu. Și acest sânge ștergea păcatele milioanei...

Crucea, care sta cu cel pironit pe ea la pământ, este ridicată drept în sus.

Și sta Isus răstignit, în crâncene dureri, fără a se plânge. Este așezat apoi între cei doi tâlhari, ca ocară lui să fie și mai mare.

Așfel ajunge cel ce voește să ștergă păcatele lumii, răstignit întră tâlhari. Este însă aproape de aceia, pentru cari Mântuitorul în acel moment se jertfește de bună voie.

Veniți deci, iubitorilor, să ne apropiem de el. Veniți să nu lăsam părsărit pe Mântuitorul nostru. Nu vă fie teamă de mulțimea ce-l încunjură, hulindu-l și batjocorindu-l.

Veniți să ne apropiem de acel grup mic de oameni, cari plâng și se tânguesc sub crucea sfântă. Iată aureolă stântă încunjură capetele acestor persoane. Oare cine sânt?

În mijloc, zdrobită de durere, Îngenuche Maica Prea Sfântă, Maica prea dulce a lui Isus. În jurul ei sânt adunate: Sora ei, Maria lui Cleopa, apoi Maria Magdalena, și un bărbat, iubitul ucenic al lui Cristos, Ioan.

Dar unde sânt ucenicii și apostolii săi? Aceștia s'au împrăștiat de frica morții. Au rămas cu Isus numai aceia, cari l-au prețuit pe el mai mult decât viața lor.

Și cum sta Maria și femeile mironosite lângă cruce jeluind și plângând pe Isus, și cum mulțimea hulea pe fiul lui Dumnezeu strigându-i să se coboare de pe cruce dacă are putere, eată deodată ridicându-și Isus ochii spre cer și cu voce respicată exclamă:

«Părinte, eartă-le lor, că nu știu ce săvârșesc».

Lacrimi de admirație ne vin în ochi, văzând cum Mântuitorul în ceasul când își duce la îndeplinire dumnezeasca sa lucrare de a șterge păcatele omenimii, de a împacă pe om cu Dumnezeu, de a restabili armonia dragostii, nu-și uită nici de cei mai păcătoși din această lume, nici de ucigașii săi.

Sângele lui Cristos n'a strigat după răsplată la cer, ca al lui Abel, ci după tertare.

Minunat și măestos a rămas deci Isus, până la ultima sa răsuflare, și de sfințenia lui nici umbra răutății firii omeniești nu s'a putut apropia.

Isus, când suferă pe cruce nu privește la aceea că suferă din partea jidovilor, ci el este călăuzit de chemarea sa sfântă, că suferă pentru ei, pentru întreaga lume: și pentru cei ce l-au iubit, și pentru cei ce l-au urât și răstignit.

În genunchi trebuie să cadă ființa omenească în această sfântă zi sub crucea

lui Cristos, și cu căință să-și recunoască tot omul nemernicia vieții sale.

În genunchi trebuie să cadă tot ostașul înaintea crucii lui Cristos, cerându-i ajutorul puternic și darul dumnezeesc.

Tot omul îndepărtat azi de casa și de glia strămoșască, de părinți și familiile iubite, plece-și genunchii înaintea acestei cruci, cerând mila dela cel răstignit ca să și poată revedea sănătos pe cei doriți.

Tărie sufletească și putere trupească să cerem la acest loc. Și stând în genunchi să ne amintim păcatele săvârșite până azi, și de pe crucea lui Cristos vom auzi și noi glasul lui Isus: «Eartă-le lor, Părinte, că n'au știut ce fac».

Putea-va exista om, care la auzul acestui glas blând, să nu-și propună înaintea crucii lui Cristos, că-l va asculta și va erta și el tuturor cari i-au greșit în această viață?

Nu, iubitorilor mei, nici cel cu inimă de piatră nu se va putea îndepărta azi de sub crucea lui Isus Mântuitorul, fără să și propue că va începe o viață nouă, plăcută aceluia care l-a învrednicit și pe el astăzi cu iertarea păcatelor.

Mă înțelegeți acum, camarazi iubitorilor, de ce v'am călăuzit azi sufletul cătră Golgota, la crucea lui Isus.

Am făcut-o de aceea, căci sânt convins că ostașul în aceste timpuri îi lipsește prietenul sincer, care să-l întărească în drumul obositor și greu.

Prietenul, care vă rostește azi cea mai blândă și mângăitoare vorbă, este Isus, Mântuitorul nostru, pe care l-am petrecut în drumul său cătră Golgota.

Petrecă omul pe Mântuitorul său cătră locul pierzării, și va vedea că an de an păcatul își perde din putere; va observa cum lumea întreagă primește înfățișare nouă, apropiindu-se tot mai mult de împărăția lui Dumnezeu, pentru sosirea căreia rugăciuni ferbinți înalță azi în sufletul său Cel răstignit pe crucea, ridicată pe muntele Golgota. Amin.

Ioan Dăncilă,
preot ort. rom.

Știrile zilei

Numărul cel mai apropiat al ziarului nostru apare *Sâmbătă înaintea de Sfințele Paști*.

Serbarea zilei onomastice a Maiestății Sale reginei Zita. Sâmbătă în 14/27 April a. c. fiind onomastica Maiestății Sale împărătesei și reginei Zita, în biserica noastră catedrală s'a ținut serviciu divin la care au participat elevii seminary și membrii corpului profesoral, precum și toți elevii gr.-or. români dela diferitele institute de învățământ de aici sub conducere profesorală.

La acest serviciu divin a asistat și un număr considerabil de soldați sub conducerea preotului militar Miron Bucșa și a ofițerilor lor. În cursul sfintei liturgii după citirea sfintei evanghelii, I. P. C. Sa Dr. Eusebiu R. Roșcă, arhimandrit și director seminary, a citit rugăciunea de mulțumită și de cerere pentru sănătatea Maiestății Sale împărătesei și reginei Zita.

Predice în catedrală. Ciclu predicelor, ținute în catedrala din Sibiu, cu prilejul sfântului și marelui post, se urmează și se termină în săptămâna aceasta. Vor predica:

1. În sfânta și marea Joi, 19 Aprilie a. c., preotul profesor **Aurel Popovici**;

2. În sfânta și marea Vineri, 20 Aprilie a. c., preotul profesor **Timotei Popovici**;

3. În sfânta și marea Sâmbătă, 21 Aprilie a. c., preotul **Dumitru Câmpian**.

Numărul alegătorilor în Sibiu. Lucrările pentru conscrierea alegătorilor de deputați s'au terminat. Rezultatul este, că Sibiu după legea electorală veche are 4400 de alegători, și anume 2400 în cercul prim și 2000 în cercul al doilea. De sine înțeles, că au fost lăsați din listă alegătorii, cari fac serviciu militar.

Chemarea sub drapel a profesorilor și învățătorilor dispensați. Ministrul de honvezi a luat dispoziția ca profesorii și învățătorii dispensați să fie chemați pe durata verii la serviciu militar în cadrele batalionului de întregire.

În loc de anunțuri de căsătorie. Candidatul de preot, domnul **Ioan Micu** din Poiana-mărului, răscumpărând anunțurile de căsătorie sa, din 4 Martie v. c., cu

d-șoara **Valeria Pop** din Cristinaul-Brașovului, a binevoit a dăru cor. 20— la **Le-gatul Nelu Stroia pentru ajutorarea copiilor săraci din parohia ort. rom din Sibiu-ce-tate, aplicați la meserii**. Pentru prinos, implorând multă fericire noilor căsătorii, aduce sincere mulțumite: **Vic. Torțășianu**, prezidentul Reuniunii meseriașilor sibieni.

Moartea unui moșneag vrednic. La 8 Aprilie n. a decedat în Domnul bătrânul econom **Petru Stoica**, fost membru harnic și cu multă râvnă în direcțiunea Reuniunii române de înmormântare din Sibiu. A murit la vârsta respectabilă de 80 ani, și a fost înmormântat la 10 Aprilie n. c. în cimitierul central. Afându-se despre moartea moșului P. Stoica abea după ce a fost înmormântat, Reuniunea, durere, n'a putut să-i dea onorurile din urmă; în schimb însă, în loc de cunună peritoare pe coșciugul lui, depune cor. 15 la fondul «*Azî-lului orfelinut*», pentru adăpostirea și îngrijirea bătrânilor noștri scăpătați și a orfanilor noștri. — *Ale tale dintru ale tale*.

Numărătoarea în Sibiu. Rezultatul numărării în orașul nostru este: 10,222 bărbați și 15,978 femei, la olaltă 26,200 locuitori, — fără militari. — S'au mai numărat: 381 cai, 421 vite, 934 porci și 145 oi și mei.

Spre luare aminte. Dela poliția sibiană primim următoarele: în scop de a preveni purtarea supărătoare pentru public a *servitoarelor și servitorilor*, poliția orașului le oprește umblarea în zile de Duminecă și sărbători în următoarele locuri: Piața Regele Carol (Piața mare), Strada Francisc Iosif (a Cisnădiei) și promenada podului (Bretter). Contravenienții se pedepsesc aspru. Excepție dela oprirea aceasta se face numai în cazuri de urgență (mergere la farmacie, medic ș. a.) Se amintește totodată, că este interzisă împedecarea circulației pe trotouare prin grupări și opriri în loc.

Stăpânii sânt rugați să-și instrueze personalul de serviciu în conformitate cu aceste dispoziții.

Concert. Regimentul 31 de infanterie a proiectat pe 3 și 10 Mai a. c. două concerte în favorul văduvelor și orfanilor după militarii aparținători acestui regiment. Concertele se vor ținea în teatrul orașului sub patronajul primarului, cu concursul doamnelor V. Phleps și Matilda Larher și a corului Hermania. Va cânta și muzica militară sub conducerea dirigentului Antoniu Blaton.

Caz de moarte. Fabricantul **Andrei Rieger**, unul dintre cei mai cunoscuți industriași ai Sibiului, a răposat subit în etate de 79 de ani. Mașinele sale agricole și de altă natură sânt răspândite nu numai în Ungaria, ci departe peste hotarele ei. Harnicul fabricant a avut, în toată viața sa, mulți stimulatori pretutindeni în cercurile orașului nostru.

Redeschiderea universității din București. Facultatea de medicină a universității din București se deschise mai de mult. În zilele acestea s'au deschis și facultățile de litere și teologie. Redactorul, dl Ioan Bogdan, în discursul de deschidere a accentuat, că universitatea e chemată a coopera la opera de restaurare a țării.

Prețuri nouă pentru ghețe. În zilele acestea va apărea o ordonanță ministerială, prin care se dispune, că numai patru feluri de ghețe pot fi puse în circulație. Se stabilesc astfel patru categorii de prețuri maxime: Ghețe făcute în fabrică vor costă 75 cor.; cele pregătite parte în fabrică, parte de măestrii pantofari costă 80-85 cor.; cele pregătite în industria mare costă 135 cor. iar în industria mică 200 cor.

Târg de țară în Sibiu. În 3 Mai n. se ține în Sibiu târgul de primăvară. Cu această ocazie se pot aduce la târg orce animale.

Teatre în Sibiu

Teatrul orașului. Director: Leo Bauer. Marți, în 30 April: *Fratele Straubinger*. Miercuri, în 1 Mai: *Împrejurul iubirii*, operetă.

Începutul la: 7 1/2 ore seara.

Teatru cinematograf. *Apollo*, Strada Schewis. Directoară: D-na Emil Tóth.

Marți, în 29 April: *Focul*, dramă în 4 acte. Se dă în favorul orfanilor și văduvelor reg. de inf. Nr. 31.

Miercuri și Joi, în 1 și 2 Mai: *Inimi frânate*.

Vineri, în 3 Mai: *Femeie împotriva femeii*.

Începutul la: 7 și 9 ore seara.

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh din parohia de cl. III Ribitâ, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.

Concurenții au să-și înainteze cererile, instruite în sensul normelor din vigoare la subsemnatul oficiu în termenul deschis și a se prezenta în termenul regulamentar în comună pentru a se face cunoscut cu poporul și pentru a cânta, eventual celebra.

Brad, la 23 Martie 1918.

Oficiul protopresbiterial ort. român al tractului Zarand, în conțelegere cu comitetul parohial.

Vasile Dămian,
protopresbiter.

Lemne de foc.

Fabrica de mașine **And. Rieger** în Sibiu (Nagyszeben) are trebuință, pentru lucrătorii săi, de 200 stânjini lemne de foc plutite. Oferte să se adreseze la sus numita firmă.

(88) 1—2

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu-Nagyszeben se află de vânzare:

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericesti pe toate Duminecile și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericesti, publice și private

de

Zacharia Boiu, fost asesor consist., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecile de peste an.

Cuvântări la praznicele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericesti.

Tomul II: Cuvântări bisericesti la înmormântări, parastase și alte festivități funebreale.

Tomul III: Adaus de texturi biblice pentru cuvântări funebreale.

Cuvântări funebreale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom 3 coroane plus porto postal recomandat 60 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană din Nagyszeben—Sibiu:

Tipicul bisericii ortodoxe

Intocmit pentru trebuințele preoților români și ale elevilor seminariilor de

Aurel Popoviciu,
duhovnic-econom seminarial, instructor de cântări bisericesti și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decisiu din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor. plus 50 fil. porto, recomandat.

În editura comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl **T. V. Păcățian** a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui **G. S. Petrow**, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizației. Educarea voinței în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărăția lui Dumnezeu.*

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu. Prețul unui exemplar e 1 cor. 50 fileri plus 15 fileri porto postal.

Revânzătorilor li se dă 20% rabat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.

Predici

de

Mihal Păcățian,
protopresbiter

și alți preoți din presbiteratul B.-Comloșului.

Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

În editura Comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit

revăzută la însărcinarea comisiei, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de **Dr. Pavel Roșca**, prof. sep., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr.-or. din Ungaria și Transilvania **Ioan Mețianu**.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena **I. E. Mesolora**, sub titlul: „*Τὰ ομολογιακά βιβλία*“. Atena 1883.

În această ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefați“ revizătorului în care se indică istoricul creării acestei cărți simbolice și isoarele considerate, se publică și o parte din „Precușantarea“ arhimandritului Filaret Scriban, împreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolcă.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde broșată, cu prețul de 3 cor.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, Nagyszeben, se află de vânzare:

Dr. Petru Șpan

conferență cetită la congresul învățătorilor gr.-or. români din Biharia:

de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, din Sibiu-Nagyszeben.

Adolf Harnack.

Monahismul,

idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor., cu porto postal, 1 Cor. 15 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu—Nagyszeben, se află de vânzare:

Biserica catedrală

dela

Mitropolia ortodoxă română în Sibiu.

Istoricul zidirii (1857—1906)

de

Dr. Ilarion Pușcariu,
Dr. E. Miron Cristea și Mateiu Voileanu.

Cu 24 ilustrațiuni și 3 faesimile.

Prețul 4 cor., plus 60 fil. porto recomandat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de

Abatele **Metodiu Zavoral.**

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu—Nagyszeben se află de vânzare:

Casa dela Jerihon

omilii și cuvântări bisericesti

de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 6 + porto recom. 50 fil.

A apărut:

În editura Comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

și

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

În care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineața; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluește-mă Dumnezeule“ etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efreim; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciunea înainte de împărțirea cu s. cuminecătură ale marelui Vasilie și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărțirea cu s. cuminecătură; rugăciuni de seara și rugăciunea cinstitiei cruci.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată frumos, în culoare roșie, cu 60 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

A apărut

În editura Comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineața; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluește-mă Dumnezeule“, etc.; rugăciunile mesei; Simbolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată în culoare roșie și vânzată cu 40 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Prețurilor, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corectă și potrivită nu numai pentru trebuințele suferințelor ale oricărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din război, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Frumoasa din Nor

și alte povești

de

E. Hodoș.

Prețul 2-50 cor. + porto 20 bani.

A apărut

În editura comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preaînălțatului împărat și rege **Francisc Iosif I**, sub îngrijirea și binecuvântarea Înalt Preasfințitului Domn **Ioan Mețianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religie gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucei pentru merite, membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde legată frumos în piele roșie, fără copcii și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu 20 cor. scumpindu-se pielea, legată în pânză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu 15 cor. Revânzătorilor se dă rabat 10%. Tipar frumos cu litere latine, de calitate primă, și hârtie fină și trainică.

După o binecuvântată viață, bogată în trudă și muncă, a adormit în Domnul, la 26 Aprilie a. c., după scurtă suferință, neuitatul nostru tată, moș, socru, frate, cumnat și unchi, domnul

ANDREI RIEGER

Fabricant de mașine

Înmormântarea i s'a făcut Duminecă în 28 Aprilie a. c. la 4 ore după amiază, din capela noului cimitier al orașului, după ritul evanghelic.

Sibiu, la 27 Aprilie 1918.

Jalnica familie.

Institutul de pompe funebre Victor Kremer.